

MARKÓ BÉLA

KEDVES MADÁCH IMRE!

Az állatkerti majmok már a falanszterben élnek. Ha szomjasak, csorog nekik a víz, s az ebédet is pontos órában hozzák. Télen egy jól fűtött teremből figyelik az időjárás torz fintorait. Dolgozni is

megszabott rendben dolgoznak: másznak. Lelógatott kötélén, meghántott kérgű ágas-bogas fán. Döglött fa tetemén. Ők a mászás michelangelói, s most, persze, széklábat faragnak. Egy-egy cirádát azért

megkockáztatnak. Szabad is nekik. Ó, hát vasárnap délelőttönként kijárunk mi is, csak nézzük, nézzük. Elmenni egyszer füledt dzsungelekbe, bámulni, ahogy a páviánok sixtusi kápolnát ugrálnak fejünk fölé!

(1982)

Levél a Szerzőtől a Szerkesztőnek 2024. április 21-én:

„Kedves Balázs!

Egy kis csemege: nézem, hogy KAF verse [4. oldal] úgy kezdődik: Kedves Madách Imre! Előkapartam egy réges-régi versemet (a *Talanítás* c. 1984-es kötetemből), 1982-ben íródott. A címe: Kedves Madách Imre! És persze egészen másról szól. De mindig mondtam, hogy magyar költő sok van, magyar költészet csak egy. Derültem rajta. Stílusban nem, egyebekben tényleg közel álltunk. Meg aztán, láthatod, fontos volt nekünk annak idején Erdélyben Madách :)

Barátsággal: [Markó] Béla”